

Плітки про знаменитостей

КУПИТИ

Кохання Кароліни і Матіаса, зірки «Фабрики зірок», знову під загрозою. Хоч Матіас і не зайняв першого місця на шоу, його кар'єра стрімко йде вгору. Та чи залишиться у нього час на те, щоб підтримувати Кароліну, коли це вона завжди підлаштовується під його потреби і шалений графік? А Матіасові шанувальниці воліють, щоб він був самотнім, а її не існувало?

Хоч Кароліна знає, що не можна вірити усьому, що кажуть у медіа і соцмережах, дуже важко втриматися від сумнівів під такою навалою пліток. Чи витримають Кароліна з Матіасом таке випробування своїх почуттів і характерів?

Розділ 1

У день після фіналу, в офісі Відіс панує хаос. Відразу впадає у вічі, що все тут співзвучне самій Відіс: біле й бежеве або скляне — усе має дуже дорогий вигляд. Відіс метається туди й сюди по офісу розмашистим кроком, наскільки дають змогу її короткі ноги, неухважно глипає на мене, коли за мною зачиняються двері. Матіас уже чекає, мимохідь цілує і завмирає, дивлячись на Відіс. Менеджерка щось бурмоче сама до себе, розпачливо жестикулює. Матіас хитає головою.

— Вона сьогодні зовсім сама не своя, - каже він, переводить на мене погляд і усміхається. — Радий, що ти тут, — він бере мене за руку. — Сміливо заходь!

Офіс великий, під вікнами стоїть розкішний диван зі столиком і гігантський скляний письмовий стіл, за яким Вігдіс, напевно, працює, коли не перебуває за лаштунками й не розмовляє по телефону.

Я стискаю Матіасову долоню, підводжу на нього очі. Не схоже, щоб плакав чи погано спав, у нього дуже бадьорий вигляд.

— Як справи? — питаю я. — Вибач, що не змогли вчора зайти за лаштунки, але там був такий гармидер, що я вирішила дати вам спокій і...

— Не думай про те, — урвав мене Матіас.

— Гаразд... То як справи?

— Потім поговоримо, — він непомітно кивнув на Відіс, яка нарешті спинила свій безкінечний біг.

— О'кей.

Матіас знову потиснув мою руку й відпустив.

Посеред кімнати стоїть велетенський стіл зі стільцями навколо. Батько Матіаса сидить на одному його кінці, дивиться у ноутбук. Мене, здається, не помітив. На столі розкидані насипом газети. Без сумніву, усі — нинішні. І хоч я бачила всі передовиці на центральній станції Осло-С дорогою сюди, заголовки притягують, мов магнітом. «ШОК» написано в одній передовиці, з великим портретом Матіаса, у якого дуже розгублений вигляд. «МРІЯ РОЗБИЛАСЯ» написано в другій. «ДА:НО — 1:0» — у третій: на фото Дітте

тріумфально піднімає угору руку, Матіас — поруч, із тим самим розгубленим виразом обличчя.

— Це так властиво пресі неодмінно тицьнути носом, що Норвегія програла Данії, — каже Вігдіс, помітивши, куди я дивлюся.

— Але ж так і є, — знизав плечима Матіас. — Тату, прийшла Кароліна, — звертається він до батька й підштовхує мене до нього.

Свейн підводить на мене погляд, усміхається.

— Привіт, Кароліно!

— Привіт, — відповідаю я, невиразно змахнувши рукою.

Не мала б ніяковіти, бо ж ми не раз зустрічалися в кемпінгу влітку, але тепер усе було інакше. Тоді він здебільшого носив запані шорти військового зразка і смажив ковбаски на грилі. І тоді його син не був знаменитістю. Знаменитістю, який здобув друге місце у «Фабриці зірок». Та все ж я ніяковію, відчуваю, як шаріюся, але Свейн цього начеб не помічає. Він знову уважно дивиться на монітор ноутбука, між його бровами залягає глибока складка. Я переводжу погляд на Матіаса, який прикипів до настільного футболу біля дивана й рухає фігурками. Я знімаю куртку, вішаю на спинку стільця і теж сідаю біля столу. Детальніше розглядаю газети. На перших сторінках всюди Матіас або Дітте, або обоє, у всіх написано великими літерами про поразку. «ПРОВАЛ ФАВОРИТА» — волає заголовок найближчої до мене газети, а внизу: «СПІТКНУВСЯ У ВИРІШАЛЬНИЙ МОМЕНТ». «Норвезький фаворит, якому пророкували перемогу у фіналі "Фабрики зірок", зазнав поразки на користь данки Дітте Сьоренсен. Більше читайте на сторінках 24, 25, 26, 27, 28, 29 і 30».

Він мав виграти. Він був найкращим. Упродовж конкурсу був найкращим, і це всі знали. Однак, коли вчора в «Осло-Спектрумі» обирали переможця, Кріссі оголосив не ім'я Матіаса. Матіас мав перемогти! У його перемогу вірили всі, і чи не найбільше Вігдіс, яка обіцяла її від першого дня їхньої співпраці. Він вірив у неї. І я вірила. Я вірила найбільше з усіх, Матіас гідно пройшов увесь шлях до самого кінця. Навіть коли втратив голос перед фінальним виступом, не здався. Це додало впевненості у його перемозі. І, мабуть, саме тому я досі не можу усвідомити його поразки.

Я гортаю газети, які випадково потрапили під руку, читаю статті про фінал. Вони опублікували великі фото не лише шокованого Матіаса, але й чудові світлини з його виступу. На наступній сторінці хтось визначив бали за всі пісні Матіаса й Дітте. Пісня «Every song» отримала шість балів. «Немає сумніву, що слухатимуть усі дівчатка-підлітки Скандинавії цієї осені», — написано в статті. Чудово, ясна річ. Але це ніяк не скасовує факту, що Матіас не переміг. «Every song» — не офіційний переможний хіт, хоч як він полюбився публіці. Переможний хіт — пісня Дітте, хай і отримала за нього лише п'ять балів.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ